

ner et Antal af omkring et halvt Hundrede som det, der passer nærmest til det Antal, der aarlig i mer eller mindre Grad, men oftest i alvorlig Grad lemlæstes under Udførelsen af deres Arbejde.

Den Risiko, som de fleste af disse Togfunktionærer og Portører hver Dag gaa i under Udførelsen af deres Arbejde, er en Risiko, som det offentlige ikke betaler dem for. Den Løn, der betales for deres Virksomhed, er ikke højere, end at hver enkelt af disse Funktionærer, af hvilke de fleste ere Familieforsørgere, maa se sig vel for, om de med den Indtægt, de opnaa, ere i Stand til at tilfredsstille deres rent materielle Fornødenheder — om Tilfredsstillelse af de Krav, som Mennesker i kulturel Henseende have Ret til at stille, kan der ikke blive Tale med de Lønninger og for øvrigt heller ikke med den Arbejdstid, der er tilmaalt dem. Men hertil kommer det Forhold, jeg har tilladt mig at drage frem, at disse Folk daglig under Udøvelsen af deres Gerning ere udsatte for at tilsætte deres Helbred eller deres Liv. Det er en Risiko saa stor, som intet andet Medlem af vort Samfund løber.

Dertil kommer yderligere, at disse Folk i de senere Aar jo egentlig i mindre Grad end tidligere have været i Stand til at kunne klare sig, været i Stand til at faa deres meget beskedne Indkomst til at dække Udgifterne. Følgen af de Prisstigninger, der have fundet Sted paa en Række af de almindelige Livsfornødenheder, har selvfølgelig været den, at de Indtægter, der tidligere nogenlunde have slaaet til til Tilfredsstillelsen af deres materielle Fornødenheder, nu vanskeligt have kunnet dække Udgifterne til Indkøb af det, der er nødvendigt til Familiens Behov. Jeg skal altsaa anbefale dette Ændringsforslag. Det drejer sig ganske vist om et Beløb af 300,000 Kr. for den danske Stat, og vel er Danmark ikke noget særlig rigt Land, men vi have dog Raad til at give disse udmærkede og veltjente Mænd, der udføre en Gerning, som vi alle daglig have mere eller mindre Lejlighed til at lægge Mærke til, bl. a. fordi den falder saa stærkt i Øjnene paa Grund af de Ulykker, der saa ofte indtræde paa Arbejdets Valplads, en saadan Godtgørelse, som her foreslaas. Vi have en vis moralsk Pligt til at hjælpe disse Mænd, som i Regelen have en større eller mindre Familie at forsørge.

Lad mig minde om, at „Berlingske Tidende“ for nylig har kunnet meddele, at der er sendt et særligt Gesandtskab til

Wien, Rom, London, Paris, Berlin, Dresden, München, Neu-Strelitz og Schwerin for at meddele, at Kong Christian den Niende er afgaaet ved Døden.

Formanden: Denne Meddelelse staar ikke i nogen Forbindelse med den foreliggende Sag.

Sabroe: Det er beklageligt, at jeg skal afgive en saadan Meddelelse, for Udgifterne herved....

Formanden: Jeg maa anmode det ærede Medlem om at afholde sig fra, hvad der ligger udenfor Sagen.

Sabroe: Jeg vil blot tillade mig at konstatere, at vi her i vort Samfund have Raad til at anvende store og betydelige Beløb til Opgaver, der ikke have nogen samfundsmæssig Betydning, mens man desværre ikke er agtpaaagivende overfor de mange, der udføre en anstrengende og meget nyttig Gerning for det Samfund, vi tilhøre. Jeg tillader mig altsaa paa det varmeste at anbefale det Ændringsforslag, mine Partifæller og et Par andre Medlemmer have stillet.

N. Andersen: Jeg kan for saa vidt tiltræde de Udtalelser, der nylig bleve fremsatte af det ærede Medlem for Hjørring Amts 1ste Valgkreds (H. Madsen), idet han beklagede, at de to Forslag, der sluttede sig til Betænkningens Nr. 49 og 50 og vedrøre Bidrag til Kirker i Jylland, ikke ere blevne tiltraadte med det Beløb, som Ministeren har foreslaet. Det er jo ganske rigtigt, som det ærede Medlem udtalte, at disse smaa Samfund, som eje disse smaa Kirker, kun have meget daarligt Raad til at bære en betydelig Vedligeholdelsesudgift, og hvad særlig Vorupør Kirke angaar, oplyser Finansudvalget selv, at dette lille bitte Samfund deroppe har i det forløbne Aar anvendt forholdsvis meget betydelige Beløb til Vedligeholdelsen af deres næsten ganske ny Kirke, begrundet rimeligvis deri, at der muligvis til en vis Grad, som det ærede Medlem for Hjørring Amts 1ste Valgkreds nævnte med Hensyn til Kirken ved Aalbæk, kan være mindre heldig bygget. Jeg tror ikke, man kan sige om Kirken ved Vorupør, at den er daarligt bygget, men der er begaaet dette ejendommelige, næsten uforstaaelige Misgreb, at man har anvendt et Tagdækningsmateriale umiddelbart ved Vesterhavet, som alle deroppe vide er umuligt at vedligeholde, nemlig